

Vi synes også – ligesom mange andre ordførere – at det på lange stræk er mange fornuftige ting, man har sat ind i den nye forældelseslov, og at det er en fornuftig måde, den er skruet sammen på, men vi mener – som andre også har været inde på – at der er grund til, at vi under udvalgsarbejdet ser mere på især spørgsmålet om personskade.

Ministeren anfører jo i kommentarerne til et høringssvar, at der er meget få tilfælde af, at folk har haft behov for at rejse en sag om personskade efter 30 år, og derfor har jeg lidt svært ved helt at se problemet ved, at man fortsat har muligheden for at gøre det, fordi vi netop i forbindelse med de her personskader – og især arbejds-skader – taler om, at der nogle gange kan være forhold, som man simpelt hen ikke når at være opmærksom på.

Kl. 11.50

Vi har indimellem set, at der kommer ny viden på et område, som betyder, at der er nogle personskader, man slet ikke har tænkt på kunne have relation til arbejdsmiljø, eller hvor det har været fuldstændig afvist tidligere, at det kunne have relation til arbejdsmiljø, men hvor ny viden altså betyder, at man bliver klar over, at det kan have en årsagssammenhæng, og hvor der derfor er behov for at rejse kravet.

Vi synes, at der fortsat skal være den mulighed, og vi vil meget gerne have, at vi kigger nærmere på det under udvalgsarbejdet. Det vil være afgørende for vores endelige stillingtagen til lovforslagene.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter at have hørt Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, vidste jeg ikke, om jeg skulle le eller græde. Jeg kunne i hvert fald konstatere, at justitsministeren ikke var så konservativ, at det gjorde noget. For tænk at ændre en lov, der har 300-års-fødselsdag næste år. Spøg til side. Jeg synes, det er godt med lidt humor i behandlingen af lovforslag her i Folketinget. Om ikke andet har det måske en vis underholdningsværdi for de mennesker, der følger debatten, ikke mindst når der er tale om stof som det her, der er overordentlig kompliceret.

Men som mange har været inde på, er de gældende regler om forældelse af meget, meget gammel dato. De stammer fra en tid, hvor folk færdedes på hesteryg, og hvor et gælds-brev må-

ske ikke engang var noget, folk kunne læse, fordi de ikke havde lært at læse; det skulle forkyn- des for dem. I dag benytter vi os af edb, det er nemt at finde frem til folk, og derfor er tiden naturligvis også kommet til i lyset af de moderne tider at sørge for at tilpasse forældelsesreglerne de moderne tider.

Som flere har været inde på; er hovedudgangspunktet jo fremover, at mange af de regler, der før havde 20-års-forældelse, nu får 10-års-forældelse, og de forældelsesregler, der tidligere havde 5 år, får nu 3 år, så sagerne hurtigere bliver afgjort og afklaret til gavn for begge parter.

Men som flere også har været inde på her, både fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Simon Emil Ammitzbøll, er det her teknisk set et meget kompliceret stof. For så vidt angår L 165, altså hovedloven, er der også her tale om ganske komplicerede ting, og ikke mindst L 166, der er følgelovgivningen, er på alle mulige ministres område også meget vanskeligt stof og er måske heller ikke noget, som Retsudvalgets medlemmer er vant til at sidde med i dagligdagen.

Så jeg vil meget gerne invitere til en teknisk gennemgang af begge lovforslag, så der bliver en grundig behandling inden for ganske kort tid, også inden Retsudvalget for alvor trækker i arbejdstøjet og begynder at pløje de henvendelser igennem, der måtte komme til Retsudvalget.

Det andet hovedsynspunkt, som jeg vil komme med her, er, at den her lov er en lov, der først og fremmest tilgodeser forbrugerne. Jeg tror, at det var SF's ordfører, fru Sanne Schroll, der sagde det meget klart: Det her er en lov, der først og fremmest gavner forbrugerne.

Det har været et helt klart sigte fra min og regeringens side, at vi igennem det arbejde, der var med at udfærdige lovgivningen, ville tage de forbrugerhensyn undervejs, som vi kunne.

Flere har været inde på miljøområdet som et af de områder, hvor forældelsesfristen udvides til 30 år, og det skyldes jo, at vi ved, at der er visse ting, der vedrører miljøområdet, som først vil blive opdaget mange, mange år senere. Der har vi syntes, at det var rimeligt, ligesom vi har syntes, at det var rimeligt på personskadeområdet, hvilket også fru Karen Hækkerup fremhævede.

Det er så, hvilket fru Line Barfod anførte, korrekt, at der er nogle, der har ment, at der skulle være tale om uforældelighed, i hvert fald for så vidt angår personskade. Det kan være et meget sympatisk synspunkt, men jeg kan nu også se nogle problemer i det. Det fremgår også meget klart af den kommenterede høringsoversigt, at